

Artig, variert o

Ingrid Lode «med band» med nyskapende jazz foran et blått bakteppe.

Evelina Petrova kurrer og synger «Lullaby».

« Etter ett minutters kunstpause, eller så, satte hun nesen i været og begynte å kurre.

Åndeløst fantastisk var Ole Christian Gullikstad.

– De var så flinke at vi har nesten ikke ord, sa fra venstre: Gjertud Olsen, Anny Bjørklund, Aili Johansen, Lidun Pettersen og Annie Jensen.

Helgas to gallaforestillinger etter ukas Kulturtrøkk i Hammerfest ble en artig, variert og fantastisk opplevelse.

Forestillingen åpnet med et smell, av en svartkledd, lyshåret ung student fra Norges musikkhøgskole foran flygelet. Anastasiya Bazhenova spilte, uten noter, *Bosso Ostinato* av Schedrin, som om det var det siste hun skulle gjøre.

Bøyd over tangentene angrep hun dem, voldsomt og følelseladd. Publikum holdt pusten. Hvordan skulle dette gå?

Visst gikk det bra. Med et gisp var hun ferdig, og publikum kunne puste ut. Inngangen passet godt til det som skulle komme, en uvanlig aften full av overraskelser.

Konferansier Knut Munkvold introduserte og Ensemble Allegria entret scenen. Ni studenter, også de fra musikkhøgskolen, kjent etter at de i fjor mottok Statoils talentstipend på én million kroner.

MED SINE TROLSKE BUER fylte studentene Ole Olsensalen med fløyel av Grieg. To melodier fra opus 53.

Publikum satt som bergtatt. Lettere ble det ikke da den unge pianiststudenten Ole Christian Gullikstad entret scenen og flygelet. Med Allegria som strykende bakteppe ble publikum vitne til at studenten foran flygelet, også han uten noter, gikk fullstendig i ett med tonene han spilte, Mozarts pianokonsert 1. sats k414.

Salen brøt ut i jubel.

Flere studenter entret scenen, nå med sopran Ditte Marie Bræin, baryton Eirik Pedersen Krokfjord og Lucia Moreno på klaver.

Mer publikumsvennlig Mozart med opera-duettene *Mola ci darem* fra *Don Giovanni* og den humoristiske *pa, pa, pa* fra *Tryllefløyten*.

«Bravo», kvitterte publikum fra salen.

Ensemble Allegria roet ned og smurte sitt publikum inn med Elgisk melodi av Grüner-Hegge.

Før pausen fikk vi en opplevelse av våre lokale trolske krefter.

– Kanskje vi i kveld skal få oppleve at et ny musikalsk klassiker blir skapt? introduserte Knut Munkvold før kulturskolens gullstrupe Ingrid Lode, Kjetil Jevre på piano, Andreas Mannila som trimmer og landsdelsmusiker Marianne Halmrast på bass sto pyntet som jazzmørke silhuetter foran det blå bakteppet.

I en uvanlig suggererende, litt rar og nyskapende tolkning av Cole Porters «How many» og «Night and day» tror vi Munkvold kan ha rett. Dette var fantastisk.

ENNÅ RARERE BLE DET etter pausen når student Evelina Petrova entret scenen og satte seg på en stol foran Ensemble Allegria og byens kor, med sitt store accordion, altså trekkspill, på fanget.

Etter ett minutters kunstpause, eller så, satte hun nesen i været og begynte å kurre. Det var i alle fall det lyden som kom ut av strupen hennes kunne minne om. Kurring,

Karoline Andersen sjarmerte salen i senk med sin vakre klare stemme.

Uventet og nesten humoristisk, og salen kvitterte med å legge bånd på seg for ikke å le. Var det kanskje meningen at vi skulle le?

Men så begynte hun å syng, følelseladd og vakkert med øynene lukket, mens hun spilte på trekkspillet og det hele ble både forståelig og hang sammen. En herlig følelse av å få være med på noe nytt, noe uvant og ute av rammene, blandet seg frigjort med applausen. En applaus som ble ennå høyere i volum da solist Ingrid Flatøy, sist sett som vinner av korslaget, kom ut på scenen. Sammen med orkesteret bestående av Ensemble Allegria og lærere fra Hammerfest Kulturskole tolket hun John Lennons «Imagine» og vant igjen. Vant gjorde hun også med sin tolkning av George Harrison's «Something». Nydelig.

Så kom Hammerfest Damekor, Hammerfest Blandede kor og Hammerfest Mandssangforening til sin rett med svenske folketoner «Gammal Fedbodpsalm». Før byens egen unge solist Karoline Andersen, også hun vinner av korslaget, sjarmerte salen i senk med sin vakre klare stemme i «On my own» fra musikalen «Les Miserable». Gallaforestillingen og musikalen kulminerte i et stort fellesnummer med «Stars» av baryton Eirik Pedersen Krokfjord før han etter krav fra et taktfast applauderende publikum avsluttet kvelden med å løfte taket med sin tolkning av Frank Sinatras «My Way». Før publikum kunne tumle ut i den kalde klare vinternatten, fullstendig utmattet og fornøyd.

Av Helle Østvik